

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-423/15

**Nils-Johannes Kratzer
przeciwko
R+V Allgemeine Versicherung AG**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht)

Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 3 ust. 1 lit. a) — Dyrektywa 2006/54/WE — Równość szans oraz równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy — Artykuł 14 ust. 1 lit. a) — Zakres stosowania — Pojęcie „dostępu do zatrudnienia, do prowadzenia działalności na własny rachunek oraz wykonywania zawodu” — Zgłoszenie kandydatury na stanowisko w celu uzyskania formalnego statusu kandydata jedynie po to, by dochodzić odszkodowania z powodu dyskryminacji — Nadużycie prawa

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 lipca 2016 r.

1. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Podstawa — Właściwość sądu krajowego — Ustalenie i ocena stanu faktycznego sporu*

(art. 267 TFUE)

2. *Prawo Unii Europejskiej — Stanowiące nadużycie wykonywanie prawa wynikającego z przepisu prawa Unii — Czynności będące praktykami stanowiącymi nadużycie — Okoliczności, jakie należy wziąć pod uwagę — Ustalenie spoczywające na sądzie krajowym*

3. *Polityka społeczna — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywy 2000/78, 2006/54 — Zakres stosowania — Pojęcie „dostępu do zatrudnienia, do prowadzenia działalności na własny rachunek oraz wykonywania zawodu” — Zgłoszenie kandydatury na stanowisko w celu uzyskania formalnego statusu kandydata jedynie po to, by dochodzić odszkodowania z powodu dyskryminacji — Wyłączenie — Nadużycie prawa — Warunek*

[dyrektywa 2006/54 Parlamentu Europejskiego i Rady, art 14 ust. 1 lit. a), art. 18, 25; dyrektywa Rady 2000/78, art. 3 ust. 1 lit. a), art. 17]

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 27)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 37–42)

3. Artykuł 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/78 ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy oraz art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/54 w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której osoba, ubiegając się o stanowisko, zmierza do uzyskania nie tego stanowiska, lecz jedynie formalnego statusu kandydata wyłącznie w celu dochodzenia odszkodowania, nie jest objęta pojęciem „dostępu do zatrudnienia lub wykonywania zawodu” w rozumieniu tych przepisów i jeśli przesłanki wymagane na mocy prawa Unii są spełnione, może zostać uznana za nadużycie prawa.

W istocie zgodnie z samym brzmieniem tytułów tych dyrektyw dotyczą one dziedziny zatrudnienia i pracy.

Tymczasem osoba zgłaszająca swoją kandydaturę do pracy w opisanych okolicznościach nie dąży w sposób oczywisty do uzyskania pracy, o którą formalnie się ubiega. Nie może w rezultacie powoływać się na ochronę gwarantowaną przez dyrektywy 2000/78 i 2006/54. Przeciwna wykładania byłaby niezgodna z celem, do którego zmierzają te dyrektywy, polegającym na zapewnieniu każdej osobie równego traktowania „w dziedzinie zatrudnienia i pracy” z zagwarantowaniem jej skutecznej ochrony przed pewnymi rodzajami dyskryminacji, w szczególności w odniesieniu do „dostępu do zatrudnienia”.

Ponadto osoby takiej nie można by w tych okolicznościach uznać za „ofiara” w rozumieniu art. 17 dyrektywy 2000/78 i art. 25 dyrektywy 2006/54 lub za osobę, która doznała „krzywdy” lub poniosła „szkodę”, w rozumieniu art. 18 dyrektywy 2006/54.

(por. pkt 31, 35, 36, 44; sentencja)